

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud. V. Hadîrca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Ciugureanu, G. Dașchevici, Șt. Niță)

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, prin intermediul avocatului Nicolae Leșan, împotriva deciziei din 25 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” împotriva Preturii Buiucani, mun. Chișinău privind anularea refuzului de a elibera autorizație de funcționare pentru activitatea autodromului cu obligarea pârâtului de a elibera autorizație de funcționare pentru activitatea autodromului din str. Ghidighici, 3/3, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 14.07.2015, Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” (în continuare FRC „Speranța”) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Preturii Buiucani, mun. Chișinău privind anularea refuzului de a elibera autorizație de funcționare pentru activitatea autodromului și obligarea pârâtului de a elibera autorizație de funcționare pentru activitatea autodromului din str. Ghidighici 3/3, mun. Chișinău.

Întru motivarea acțiunii s-a invocat că, FRC „Speranța” a înaintat în adresa Preturii Buiucani, mun. Chișinău cerere privind eliberarea autorizației de funcționare pentru activitatea autodromului din str. Ghidighici 3/3, mun. Chișinău. Conform scrisorii nr. 110/15 din 14.05.2015 emisă de Pretura Buiucani, mun. Chișinău, cererea a fost respinsă, din motiv că a fost dispusă demontarea și evacuarea traseului de carting din str. Ghidighici nr. 3/3, mun. Chișinău, precum și că dreptul de proprietate al Fundației asupra terenului din str. Ghidighici nr. 3/3, cu suprafața de 0.922 ha a fost declarat nul și radiat din Registrul bunurilor imobile în baza deciziei din 01.03.2007 a Colegiului economic al Curții Supreme de Justiție. Nefiind de acord cu răspunsul pârâtului, în temeiul prevederilor art. 14 al Legii privind contenciosul administrativ nr. 793 din 10.02.2000, FRC „Speranța” a înaintat spre examinare și soluționare cerere prealabilă, solicitând anularea refuzului Preturii Buiucani mun. Chișinău privind eliberarea autorizației de funcționare pentru activitatea autodromului din str. Ghidighici 3/3, mun. Chișinău. Prin răspunsul din 16.06.2015, nr. 139/15 cererea

prealabilă a fost respinsă, fiind invocat faptul că dreptul de proprietate al Fundației asupra terenului din str. Ghidighici nr. 3/3, mun. Chișinău, cu suprafața de 0.922 ha a fost declarat nul.

Consideră reclamantul că, refuzul Preturii Buiucani mun. Chișinău de a elibera autorizație de funcționare pentru activitatea autodromului din str. Ghidighici 3/3, mun. Chișinău, este neîntemeiat și ilegal, deoarece FRC „Speranța” conformându-se prevederilor Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău, a înaintat în adresa Preturii Buiucani cerere privind eliberarea autorizației de funcționare pentru activitatea autodromului.

Indică reclamantul că, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, acesta este proprietar al terenului cu nr. cadastral 0100518.073 cu suprafața de 0.922 ha, precum și a construcției cu nr. cadastral 0100518.073.01. Deci, refuzul pârâtului precum că bunurile imobile identificate supra nu aparțin cu drept de proprietate Fundației este neîntemeiat, deoarece pretinsa decizie a Curții Supreme de Justiție din 01.03.2007, nu a fost executată, fiind la moment atacată la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Ori, din Registrul bunurilor imobile rezultă că singurul proprietar al bunurilor imobile menționate supra este FRC „Speranța”.

Declară reclamantul că, pârâtul nu a prezentat probe ce ar confirma faptul că FRC „Speranța” ar fi încălcat Regulamentul privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 13/4 din 27.12.2007.

Menționează reclamantul că, la emiterea actului administrativ contestat, pârâtul și-a depășit atribuțiile stabilite de lege. Ori, prevederile art. 59 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală la care se face referință în dispoziția contestată, nu oferă administrației publice locale dreptul de a dispune privarea unei persoane de proprietatea sa.

Prin hotărârea din 22 septembrie 2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de avocatul Nicolae Leșan, în interesele FRC „Speranța”.

Prin decizia din 25 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Ana Leșan, în interesele FRC „Speranța”, și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 20 septembrie 2016 Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, prin intermediul avocatului Nicolae Leșan, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată este neîntemeiată și ilegală, pasibilă de a fi casată, deoarece a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, iar concluziile ce au stat la baza emiterii actului de dispoziție contestat sânt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Susține recurentul că, concluzia instanței de apel precum că FRC „Speranța” nu ar fi prezentat nici o probă întru susținerea poziției sale, este neîntemeiată, deoarece rezultând din prevederile art. 24 alin. (3) din Legea privind contenciosului administrativ, legiuitorul a stabilit că, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii de anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului. Însă, în speța dată, intimatul nu a putut prezentat probe ce ar confirma faptul că, FRC

„Speranța” nu a prezentat actele prevăzute în pct. 4.2 a Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul municipiului Chișinău aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 13/4 din 27.12.2007.

Relatează recurentul că, atribuțiile stabilite de către legiuitor și aplicabile speței date necesită a fi îndeplinite conform tuturor diligențelor și îndeplinirilor în mod corespunzător astfel încât să asigure protecția eficientă a drepturilor și intereselor persoanelor interesate, precum și evitarea cauzării de prejudicii. Or, în situația dată prin refuzul Preturii Buiucani mun. Chișinău au fost ignorate prevederile legii aplicabile, fiind îngrădite drepturile reclamantului.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 iunie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 15 iulie 2016 (f.d. 100), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 20 septembrie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, prin intermediul avocatului Nicolae Leșan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, prin intermediul avocatului Nicolae Leșan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter

devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, prin intermediul avocatului Nicolae Leșan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, prin intermediul avocatului Nicolae Leșan, împotriva deciziei din 25 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală